

naaet. Vi ere her i Danmark naaede til det mærkelige Tilfælde, at 4 Banker ere under forskellig Garanti, nemlig Centralbanken, Grundejerbanken, Den lille Laanekasse og Detailhandlerbanken. I to af disse Bankers Garanti er Staten interesseret. Jeg vil derfor sige, at det er i Virkeligheden et Statsforhold. Maalet er ikke det, at vi skulle blot raade de Herrer, gøre dem den Tjeneste at sige: det er nu godt. Maalet er at faa at vide, hvorfor det er sket, hvorledes det er sket og at tage Konsekvenserne deraf, eventuelt drage de rette Personer til Ansvar, ikke for at faa Hævn og lave Sensation, men fordi det nu en Gang er nødvendigt. Derfor tillader jeg mig at forespørge den højtærede Minister, om han kender de Ønsker, der ere fremme indenfor forskellige Børskredse om Nedsættelse af en Undersøgelseskommission til at undersøge og bedømme de Forhold, som ere Aarsag til Bankmisæren. Der er jo en hel Del af disse Forhold, som den højtærede Minister selv er kendt med og klar over. Disse Forhold ere først og fremmest Kampen om Sparekasseindskuddene, og det er ogsaa et af de Forhold, som en Bankundersøgelseskommission maatte undersøge. En anden Ting tror jeg ogsaa maa undersøges, nemlig, hvorledes hele den Sagføreraand indenfor Bankerne har virket, som har fortrængt Købmandsaanden, og gjort, at hæderlige Banker have indladt sig paa Byggespekulationer af i Virkeligheden tvivlsom Art. Endvidere er der at undersøge den Forbindelse, der ofte er mellem en Bank, hvis Direktør tilfældigvis staar i Forbindelse med en Sagfører, og vedkommende Sagførers private Forretning; der er af den Natur, efter hvad der foreligger, at det i Virkeligheden kræver en Undersøgelse. Jeg siger i øvrigt ogsaa til, at Forholdet mellem Sagførerfirmaet Ortmann og H. P. Hansen og Detailhandlerbanken drages ind under Undersøgelsen. Yderligere er der Spørgsmaalet om Emissionen af Grundejerbankens og Detailhandlerbankens Aktier, hvorvidt disse Emissionsprojekter i Virkeligheden have været sande eller ej. Tilsidst tror jeg, det er nødvendigt at undersøge, hvorledes den Mærkelighed kan gaa til, at vi se et Foretagende den ene Dag paa en Banks Hænder og 8 Dage efter paa en anden Banks, hvorledes man bærer sig ad med at smide Debitorer fra den ene Bank over til den anden, saaledes at de det ene Aar findes paa en Banks Konto og det andet Aar paa en anden Banks Konto.

Jeg tror, det er nødvendigt at faa dette undersøgt. Der kunde maaske være et Ønske om at faa denne Opgave udvidet en lille Smule, nemlig til — selvfølgelig kun ifald det ikke strider mod den egentlige Opgave, jeg ønsker Undersøgelseskommissionen paalagt, maaske kunde det ogsaa naas ad anden Vej — at undersøge overhovedet — det har nemlig været et medvirkende Moment til Krisen —, hvordan Danmarks Forhold er til Udlandet, økonomisk set. Naar den højtærede Finansministers Vinlov kom til at gøre en saadan Ravage, var det ikke blot Vinlovens egen Skyld, men den Tilfældighed — jeg ved ikke, om jeg maa sige sørgelige —, men den Ting, at vi i Øjeblikket ere saa stærkt forgældede til Udlandet, ikke blot gennem Blankokreditten med kort Varsel, kort Opsigelsesfrist, som vi have saa meget af — der siges 60 — 80 — 100 Mill. Kr., jeg ved det ikke nøje —, men ogsaa som Følge af, at vi have solgt alt for mange af vore Fonds. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men det er blevet mig sagt for kort Tid siden, at det den Gang var saaledes, at selv Nationalbanken ikke laa inde med engelske Konsols, at den Beholdning, den skal have, var næsten realiseret. Og paa et bestemt Tidspunkt af Krisen ved jeg, at det ikke var muligt at opdrive herinde en udenlandsk Veksel. Med andre Ord, jeg ønsker en Undersøgelse af, hvorledes vort Gældsforhold er til Udlandet. Hvis det er muligt, kunde det maaske undersøges ad en anden Vej end gennem en Kommission, men ogsaa det ønsker jeg altsaa optaget til eventuel Undersøgelse.

Jeg tillader mig altsaa til Slut, idet ogsaa jeg siger, at jeg stemmer for Finansloven, som det er min Pligt, at bede Finansministeren nedsætte en saadan Undersøgelseskommission.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Ikke heller jeg skal paa dette Tidspunkt sige meget om Finansloven som Helhed. Den højtærede Ordfører har gjort opmærksom paa, at der, naar Finansloven gaar ud af Folketinget, vil være et Underskud af 4,04 Mill. Det er et meget betydeligt Underskud. I Fjor var det 3,92 Mill. Kr.; det er altsaa større i Aar, ikke meget: 120,000 Kr. Naar vi se paa, hvorledes Forholdet henholdsvis i Aar og i Fjor er mellem Forslaget, som det kom herind, og det endelige Resultat efter tredje Behandling, vil man se, at i Aar mødte Forslaget med et Underskud af 1,05 Mill., i Fjor med et lille Overskud af 30,000 Kr. Stigningen